

sådana prof warning tar, och icke för werldens säfång-
lighet sika, som lemnas när wi läge i graf, men söka en
skatt för vår själ som rost eller mal ej förtär; det bö-
ra wi alla af hjertat begrundas, som nådenes tid än har
qwar.

6. Ni ynglingar alla som efter mig lefwer och ta-
lar om min hädanfärd bed herren att han af sin nåde
er leder, att werlden ej får er besnård, ty ungdomens y-
ra far will och straffet det hörer oss till, af döden förskrif-
t icke är eller månar, dag, tima ej heller minut.

7. Min ämmaste moder som sorgen så fräter, som
mistat både make och son, bär korset tålmodigt; tåm sorgful-
la kalken och fall för er herra till fot; han skall edra tå-
rar en gång aftorka och ånglarnas sång, den skall erdet
sorgbundna hjerta upplifwa att sorgen skal blifwa bort glömd.

8. Så tänken nu als intet mer på de döde, nej låt
dem få blifwa i ro, ei står oss att dömma men sådant
bort glömma, ty herren af nåde är stor, wi alla har
nog hwar och en, att fråga om wi sielf är ren, och ingen
har något af sig att berömma ty alla behöfde wi mer.

9. Och ni mina syffon som wisat uppsianger med
tårar och sorgfull ton förgåt ej den dagen förgåt ej
den stunden när herren er biuder sin nåd, ty hwad som i
dag gödas må, låt ej till i morgon bestå, ty ingen har
fått morgon dagen försäkrad, betänken nu det med all
flit.

10. Den sången jag slutar och wida utsänder
han werkar så mycket han kan, Jag tror och jag hoppas
han ej blir för stuten af qwinna ej heller af man; min
önskan är denne likwål, att hwar och en rätt skoffens själ
af sådana prof sig nu rådning må taga, för kroppens för-
tidiga död.

En sorgelig

W i s a

öfwer

Corpare sonen Hindrick Loman i stöde och Lobbe

som genom en olyckshändelse Drunknade

i stöde siön är

1843.

Siungs som: Den dagen den dagen Jag aldrig för glömmar

Orbagrann efter Manuskriptet.

Preis: 2 st. B.co.

SUNDEN,
E. Blomdahls Boktryckeri, 1844.

En sorgbunden öde jag ännu att skriva, och rå-
rar af ögonen rinn' Jag wille wäl siunga men sorgen för-
qwäswer, att tungan ej stämmer sitt ljud; nu får Jag
här sorgbunden gå, när som jag min Bror tänker på
som måtte i kylande watten der bada; tills döden afflutar
des qwal.

2. Min Broder en annan till sällskap han hade På
strickstor att löpa så fort, sin resa de stälde till kyrkan att
fara, men döden afforta des lopp, ty isen war bräcklig
och swag, min broder han fick der sin graf, men herren
den andra ur faran upphjelpste ty glaset utrunnit ej
war.

3. Hans hierta och tankar jag als intet kände, och
ingen må dömma här om, när han i döds nöden nu såg:
tar för lifwet kan hända han frälsaren fann, ty si det så
fågnar mig wäl, att Christus ej will någon siäl borttap;
pa af dem som han tecknat för sina: kan hända hans mål
der war satt.

4. Man läser och finner att det står beskrifwet,
Ja innan som lifwet wi får, wänt öde är tecknad: hwart
hän wi skal wandra och lycklig den försigtig går och tän-
ker med flit hwarje stund att fylla sitt döpelsförbund,
då kan man med trygghet sin dödsstund förbida, På
watten så wäl som på land.

5. Gud gifwe att jag nu och andra tillika af